

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupcy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Radke

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Bartczak

w obecności oskarżyciela celnego z Urzędu Celnego w K. M. Ł.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25.05.2016r., 12.07.2016r., 05.10.2016r., 17.10.2016r. sprawy:

1. **P. P. (1)**, urodz. (...) we W., s. M. i R. zd. P.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 kwietnia 2015r. w miejscowości G. przechowywał wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. i P. S. w pomieszczeniach gospodarczych wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 710 kg tytoniu do palenia i 2.382,5 l bezbarwnej, klarownej cieczy o zapachu alkoholu o mocy 92 % oraz w samochodzie O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyroby akcyzowe w postaci 100 kg tytoniu bez oznaczeń i polskich znaków akcyzy, co stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 w zw. z art. 9 § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwot podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 730.104,00 złote,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

II. uchylał się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nieujawnienie właściwemu Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania w postaci suszu tytoniowego w ilości 310 kg ujawnionego w pomieszczeniach gospodarczych w miejscowości (...) w dniu 29.04.2015r., skutkiem czego narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 142.178,00 złotych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 10.09.1999r. k.k.s. (Dz.U. z 2013 r., poz. 186, z późn.zm.)

2. **P. S. (S.)** urodz. (...) we W., s. W. i B. zd. D.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 kwietnia 2015r. w miejscowości G. przechowywał wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. i P. P. (1) w pomieszczeniach gospodarczych wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 710 kg tytoniu do palenia i 2.382,5 l bezbarwnej, klarownej cieczy o zapachu alkoholu o mocy 92 % oraz w samochodzie O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyroby akcyzowe w postaci 100 kg tytoniu bez oznaczeń i polskich znaków akcyzy, co stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 w zw. z art. 9 § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 730.104,00 złote,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

II. uchylał się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nieujawnienie właściwemu Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania w postaci suszu tytoniowego w ilości 310 kg ujawnionego w pomieszczeniach gospodarczych w miejscowości (...) w dniu 29.04.2015 r, skutkiem czego narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 142.178,00 złotych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 10.09.1999r. k.k.s. (Dz.U. z 2013 r., poz. 286, z późn.zm)

1. Oskarżonego **P. P. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2015r., w miejscowości G., przeniósł wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 810 kg tytoniu do palenia z pomieszczenia gospodarczego znajdującego się na posesji (...) do samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – jego części ładunkowej oraz udzielił pomocy do zbycia w/w wyrobów akcyzowych przez dostarczenie w/w pojazdu na posesję (...), celem przewiezienia w/w wyrobów akcyzowych do sprzedaży, co stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 605.078 zł, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w związku z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza mu karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych po 80,- (osiemdziesiąt) zł każda.

2. **U n i e w i n n i a** oskarżonego **P. P. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II, tj. przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 i 2 k.k.s.

3. Oskarżonego **P. S. (S.)** uznaje za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2015r., w miejscowości G., przeniósł wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 810 kg tytoniu do palenia z pomieszczenia gospodarczego znajdującego się na posesji (...), do samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – jego części ładunkowej, co stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 605.078 zł, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w związku z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza mu karę grzywny 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych po 80,- (osiemdziesiąt) zł każda.

4. **U n i e w i n n i a** oskarżonego **P. S. (S.)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II, tj. przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 i 2 k.k.s.

5. Na podstawie art. 30 § 2 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 1 i 2 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci 810 kg tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy i oznaczeń handlowych nakazując jego zniszczenie oraz orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci samochodu osobowego marki O. (...) numer rejestracyjny (...) numer VIN (...) przechowywany na parkingu (...) C. w W. koło P. wraz z dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego DR/BAK (...), potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia B. – polisa numer (...).

6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłat.

SSR Katarzyna Radke

Sygn. akt II K 130/16

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2015 roku funkcjonariusze celni E. S., M. S., K. W., Ł. K., R. S. (1), R. A., W. P., R. S. (2) i B. Z. oraz funkcjonariusze (...) H. M., M. T. i P. P. (3) brali udział w czynnościach przeszukania na posesji w miejscowości (...), należącej do J. W.. Była to wspólna akcja służb mająca na celu ujawnienie, czy na tej posesji znajdują się przedmioty pochodzące z przestępstwa i zaczęła się ona w ten sposób, że część funkcjonariuszy (...) we wczesnych godzinach

ranych podjechała pod w/w posesję i prowadziła jej obserwację zajeżdżając od jej bramy głównej i od tyłu. W tym czasie na posesji znajdowali się P. P. (1), który chwilę wcześniej przyjechał do (...) podstawionym samochodem O. (...), nr rejestracyjny (...), będącym własnością nieustalonej osoby – klienta, z parkingu między W. a S. oraz P. S.. Mężczyźni ci nosili worki z pociętym tytoniem z pomieszczenia gospodarczego do samochodu O. (...) na wcześniej wydane polecenie J. W. – powiedział on oskarżonemu, że te worki mają nosić do samochodu i pomieszczenie opróżnić. Również na jego polecenie tego dnia P. P. (1) dostarczył w/w samochód i pojazd ten miał być załadowany pociętym tytoniem. Wcześniej, tj. od końca marca 2015 roku, P. P. (1) ciął ten tytoń na krajalnicy w pomieszczeniu gospodarczym i od J. W. otrzymał za to zapłatę.

W wyniku przeszukania w dniu 29 kwietnia 2015 roku zabezpieczono w różnych pomieszczeniach gospodarczych susz tytoniowy bez oznaczeń handlowych i znaków akcyzy zapakowanych do 4 kartonów o łącznej wadze 310 kg, tytoń krojony do palenia bez oznaczeń handlowych i znaków akcyzy zapakowany do 36 worków o łącznej wadze 710 kg, wagę elektroniczną, maszynę do cięcia tytoniu, alkohol o mocy 92 % bez oznaczeń handlowych i znaków akcyzy w ilości 2382,5 litra, etykiety z nadrukiem (...) w ilości 400 sztuk oraz tytoń krojony do palenia bez oznaczeń handlowych i znaków akcyzy zapakowany do 5 worków o wadze 100 kg netto.

Kwota podatku akcyzowego od tytoniu do palenia, pociętego, w ilości 810 kg zapakowanego w worki narażonego na uszczuplenie wynosi 605.078 zł.

Piotr Pluciński ma 24 lata, posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest mechanikiem, jest bezrobotnym kawalerem nie posiadającym nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości 1800 zł, był karany.

Przemysław Sternel ma 33 lata, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest malarzem szpachlarzem, jest kawalerem nie posiadającym nikogo na utrzymaniu, prowadzi Firmę Handlowo- Usługową (...) osiąga dochód w przedziale 3000 do 5000 zł, nie był karany.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień P. P. (1) (k 38, 103 – 104 II K 13/16, 31 akt II K 130/16), częściowo wyjaśnień P. S. (k 31, 95 – 96 II K 13/16, 31- 31, 44 akt II K 130/16), zeznań E. S. (k 82 akt II K 13/16, k 32 – 33 II K 130/16), zeznań M. S. (k 138 akt II K 13/16, k 33 akt II K 130/16), zeznań M. T. (k 132 akt II K 13/16, k 34 II K 130/16), częściowo zeznań (wyjaśnień) Ł. W. (k 108 – 109 akt II K 13/16, k 34 - 35 II K 130/ 16), zeznań H. M. (k 44 – 45 akt II K 130/16), zeznań K. W. (k 45 akt II K 130/16), zeznań Ł. K. (k 46 akt II K 130/16), zeznań P. P. (3) (k 46 akt II K 130/16), zeznań R. S. (1) (k 46 – 47 akt II K 130/16), zeznań R. A. (k 45 – 46 akt II K 130/16), zeznań W. P. (k 46 akt II K 130/16), zeznań D. S. (k 134 akt II K 13/16 w zw. z k. 83 akt II K 130/16), dokumentów zebranych w aktach sprawy i ujawnionych na rozprawie: protokołu przeszukania i oględzin (k 13 – 28 akt II K 13/16), dokumentacji fotograficznej (k 51 – 54), umowy i informacji ze Starostwa Powiatowego w P. (k 126 – 127 II K 13/16), obliczenia kwoty podatku (k 64 – 66 akt II K 13/16), karty karnej (k 22, 25 – 26 akt II K 130/16), dokumentacji fotograficznej (k 58, 73 II K 130/16 – płyty odtworzone na rozprawie).

Oskarżony **P. P. (1)** początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, wyjaśniając po raz drugi stwierdził, że u J. W. w G. zaczął pracować przy produkcji tytoniu od końca marca 2015 roku, ciął liście tytoniu na tzw. „gilotylinie”, pracował sam, pomagał mu tylko Ł. W., pracował na telefon, tzn. nie było to codziennie, a tą pracę wykonywał w chlewiku, była tam waga, maszyna do cięcia i liście tytoniu w kartonach, za miesiąc pracy otrzymywał 1000 – 1200 zł. W dniu 29 kwietnia jechał samochodem O. (...) z parkingu w miejscowości między W. a S., ponieważ o to poprosił go J. W., samochód był otwarty, w środku były kluczyki i chyba dokumenty, domyślał się, że to był samochód klienta, nie zna właściciela samochodu. Oskarżony wyjaśnił, że on tylko ciął liście tytoniu, nie wie o produkcji alkoholu, potwierdził też, że P. S. widział po raz pierwszy w dniu 29 kwietnia 2015 roku, miał on wykonać demontaż koryt. Oskarżony na rozprawie stwierdził, że nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, nie wyjaśnił też, dlaczego nie podtrzymuje wcześniejszych odczytanych wyjaśnień. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do cięcia tytoniu za wiarygodne. Były to wyjaśnienia złożone jeszcze w postępowaniu przygotowawczym, zostały potwierdzone przez Ł. W., są one logiczne i zgodne z zasadami

doświadczenia życiowego. Wiarygodne jest, że przy takiej ilości niepociętego tytoniu racjonalne było zlecenie jego pocięcia innej osobie, przy czym ilość ta oraz okoliczności związane z przejazdem samochodu O. (...) świadczą o produkcji tytoniu na sprzedaż. Wiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego, iż przyjechał on pojazdem O. (...) do (...) na polecenie J. W., ponieważ jeden z funkcjonariuszy (...) M. T. widział tego dnia przyjazd tego samochodu na tą posesję. Samochód ten miał służyć do przewiezienia tytoniu do sprzedaży, sam oskarżony stwierdził, że przypuszczał, że był to samochód klienta. Sąd uznał również wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1) nieprzyznającego się do udziału w produkcji alkoholu oraz do drugiego z zarzucanych mu czynów za wiarygodne – nie ma żadnych dowodów na to, że oskarżony brał faktycznie udział w produkcji alkoholu, nie ma też żadnych dowodów na to, żeby uchylał się od opodatkowania się podatkiem akcyzowym poprzez nieujawnienie właściwemu Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania w postaci suszu tytoniowego w ilości 310 kg, skoro jak wynika z dostępnych dowodów, całym procederem produkcji tytoniu i alkoholu zajmował się J. W., on wydawał polecenia i był właścicielem posesji, na której te przedmioty ujawniono. Sąd uznał, że zaangażowanie oskarżonego P. ograniczało się do przenoszenia pociętego tytoniu w workach z pomieszczenia gospodarczego do samochodu, a także do przyprowadzenia samochodu O. (...) do G. do załadunku. Oskarżony został złapany „na gorącym uczynku”, na taki przebieg zdarzenia wskazują zeznania funkcjonariuszy celnych i (...).

Oskarżony **P. S.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w marcu 2015 roku zadzwonił do niego J. W. i poprosił do o pomoc budowlaną i po tygodniu pojechał do niego zobaczyć tą pracę, poszli do chlewika, chodziło do skucie koryt i położenie płytek, miał rozpocząć pracę 29 kwietnia, przyjechał tam z rana, widział w tym pomieszczeniu białe worki, stała tam też jakaś maszynka, J. W. powiedział, że za chwilę pomieszczenie zostanie opróżnione, po chwili przyjechał samochód, wysiadł z niego młody mężczyzna i po chwili pojawiły się służby a postawiono mu zarzut, dlatego że tam był, że sprawą nie ma nic wspólnego. Wyjaśniając przed sądem, oskarżony częściowo zmienił wyjaśnienia, podał, że J. W. powiedział, że te worki trzeba wrzucić do samochodu, służba pojawiła się, kiedy już wrzucili kilka worków, przy czym wcześniej o tym nie mówił, stwierdził też, że przywiózł młot do kucia, który stał pod chlewikiem, był oparty o kojec dla psa. Dodał też, że przywiózł go na posesję busa, czego wcześniej również nie mówił. Sąd uznał za częściowo niewiarygodne wyjaśnienia P. S., tj. w części, w jakiej podał przyczynę pojawienia się na posesji w G. i sposób, w jaki tam przyjechał. Jest to niewiarygodne, ponieważ żaden z funkcjonariuszy nie potwierdza przyjazdu pod posesję busa i wyjście z niego oskarżonego, nie potwierdzają oni też znajdowania się przy kojcu dla psa młota do kucia, również nie jest on widoczny na żadnym ze zdjęć. Podkreślić należy, że występują różnice w opisie, jak miałyby wyglądać spotkanie J. W. z oskarżonym podczas ustalania warunków wykonania remontu chlewika, ponieważ Ł. W. zeznał, że uzgodnienia nastąpiły u oskarżonego w domu w obecności Ł. W., podczas gdy oskarżony wyjaśnił, że J. W. poprosił go telefonicznie i wówczas on pojechał zobaczyć robotę do G. i umówił się na 29 kwietnia. Wyjaśnienia i zeznania są wzajemnie sprzeczne, co podważa wiarygodność jednych i drugich, że faktycznie zdarzenie takie miało miejsce. Wiarygodne są natomiast wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie potwierdzonym zeznaniami pozostałych świadków – funkcjonariuszy, którzy „złapali” P. S. „na gorącym uczynku”, podczas przenoszenia worków z pociętym tytoniem do samochodu. Oskarżony wyjaśnił, że wiedział, że jest to tytoń, ponieważ było czuć, a „nikt głupi nie jest”, ponadto oskarżony potwierdził, że z alkoholem nic wspólnego nie miał i faktycznie na to żadnych dowodów nie ma. Wiarygodne są zatem wyjaśnienia oskarżonego nieprzyznającego się do popełnienia drugiego z zarzuconych mu czynów, tj. żeby uchylał się od opodatkowania się podatkiem akcyzowym poprzez nieujawnienie właściwemu Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania w postaci suszu tytoniowego w ilości 310 kg, skoro jak wynika z dostępnych dowodów, całym procederem produkcji tytoniu i alkoholu zajmował się J. W., on wydawał polecenia i był właścicielem posesji, na której te przedmioty ujawniono. Nie ma też żadnych dowodów na to, żeby oskarżony brał faktycznie udział w produkcji alkoholu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków – funkcjonariuszy celnych **E. S., M. S., K. W., Ł. K., R. S. (1), R. A., W. P.** oraz zeznań świadków funkcjonariuszy (...) **M. T., H. M., P. P. (3)**. Świadkowie ci nie mieli żadnego powodu, aby zeznawać fałszywie, wypełniali tylko swoje obowiązki. Zeznania te znalazły potwierdzenie w dokumentach – protokole przeszukania w miejscowości (...), protokole oględzin przedmiotów pochodzących z przestępstwa (tytoniu, alkoholu, maszynki do krojenia, wagi itd.), dokumentacji fotograficznej. Dodać należy, że w zeznaniach tych świadków były drobne, nie wpływające na ocenę wiarygodności ich zeznań różnice, wynikają one jedynie z niepamięci świadków

spowodowanej upływem czasu i dużą ilością podobnych przeszukań. Szczególnie istotne okazały się zeznania świadka M. T., który stwierdził, że widział jak samochód O. (...) wjeżdża do posesji, jednak wycofał się ze swoich wcześniejszych zeznań, że jechali nim obaj oskarżeni, tzn. wyjaśnił, że myślał, że tak było po tym, że obaj znajdowali się na posesji. Zasadniczo wszyscy świadkowie potwierdzili, że jak funkcjonariusze wchodzili na teren J. W. oskarżeni nosili worki do samochodu oraz zeznali, że nie widzieli żadnego sprzętu budowlanego na posesji, tj. młota motopikier, a także, że oskarżeni nie zajmowali się noszeniem alkoholu, ponadto alkohol znajdował się w innym pomieszczeniu niż tytoń. Istotne jest też to, że posesja była obserwowana przez funkcjonariuszy (...) i żaden z nich nie zeznał, aby widział jak oskarżony S. wysiada z busa przed (...).

Sąd uznał za częściowo wiarygodne zeznania (wyjaśnienia) **Ł. W.**, tj. w takim zakresie, w jakim potwierdził, że oskarżony P. pracował przy cięciu tytoniu i że było przeszukanie na zajmowanej przez niego posesji i znaleziono susz tytoniowy, tytoń do palenia oraz alkohol. Zeznania te w tej części są wiarygodne, ponieważ wynikają też z innych dowodów, m.in. wyjaśnień P. P. (1), że pracował przy cięciu tytoniu, ponadto z zeznań funkcjonariuszy celnych i (...), że w wyniku przeszukania zabezpieczono w/w przedmioty. W pozostałym zakresie sąd uznał zeznania (wyjaśnienia) świadka za niewiarygodne, ponieważ są sprzeczne z pozostałymi dowodami, tj. zdjęcia wykonane podczas przeszukania nie potwierdziły jakoby przy kojcu dla psa miał się znajdować młot motopikier, również niewiarygodne jest, jakoby oskarżony P. S. miał przyjechać do G. wykonywać prace budowlane. Wskazać należy, że świadek Ł. W. podał sprzeczne okoliczności w jakich doszło do umówienia się z J. W. na w/w prace z wyjaśnieniami oskarżonego S., co powoduje uznanie za nieprawdę, że ten oskarżony miał wykonywać usługę budowlaną i to było powodem jego przyjazdu do G. w dniu 29 kwietnia 2015 roku. Świadek złożył takie zeznania (wyjaśnienia) aby nie zaszkodzić P. S., miały one na celu zminimalizowanie odpowiedzialności tego ostatniego. Wskazać trzeba, że Ł. W. i oskarżony S. znają się od bardzo dawna.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **D. S.** Świadek zeznał, że nigdy nie był, ani nie jest właścicielem samochodu O. (...), który został użyty od popełnienia przestępstwa, jednocześnie brak jest dowodów wskazujących na to, kto takim właścicielem jest. Zważywszy na okoliczności popełnienia przestępstwa oraz posłużenie się cudzymi danymi osobowymi na umowie kupna sprzedaży tego samochodu, nie jest możliwe ustalenie czyją własność ten pojazd stanowi.

Zeznania **R. S. (2)** i **B. Z.** nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie budziła wątpliwości, stąd też sąd uznał je za przydatne do rozstrzygnięcia, w szczególności dokumenty w postaci protokołu przeszukania i oględzin, dokumentacji fotograficznej, umowy i informacji ze Starostwa Powiatowego w P., obliczenia kwoty podatku, karty karnej.

Sąd uznał oskarżonego **P. P. (1)** za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2015r., w miejscowości G., przeniósł wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 810 kg tytoniu do palenia z pomieszczenia gospodarczego znajdującego się na posesji (...) do samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – jego części ładunkowej oraz udzielił pomocy do zbycia w/w wyrobów akcyzowych przez dostarczenie w/w pojazdu na posesję (...), celem przewiezienia w/w wyrobów akcyzowych do sprzedaży, co stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 605.078 zł, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 1 k.k.s. Jednocześnie sąd **uniewinnił** oskarżonego od popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 i 2 kks, tj. od uchylania się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nieujawnienie właściwemu Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania w postaci suszu tytoniowego w ilości 310 kg ujawnionego w pomieszczeniach gospodarczych w miejscowości (...) w dniu 29.04.2015 roku, skutkiem czego narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 142.178,00 złotych.

Sąd zmienił opis przestępstwa z art. 65 § 1 kks uznając, że nie ma żadnych dowodów na to, żeby oskarżony P. P. (1) przechowywał wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. i P. S. w pomieszczeniach gospodarczych wyroby akcyzowe

w postaci 810 kg tytoniu do palenia, alkoholu itd., są natomiast dowody wskazujące na inną formę popełnienia przestępstwa paserstwa akcyzowego, tj. przenoszenia wyrobów akcyzowych i pomocy w zbyciu tych wyrobów z tym, że dotyczy to tylko części tych wyrobów, a mianowicie pociętego i przeznaczonego do sprzedaży 810 kg tytoniu zapakowanego w workach. Oskarżonemu P. P. (1) można jedynie przypisać tylko te dwie postaci paserstwa, do jednej się przyznał (pomoc do zbycia tytoniu przez dostarczenie samochodu O. (...)), a popełnienie drugiej (przenoszenie) wynika z zeznań funkcjonariuszy dokonujących przeszukania. Dodać należy, że tylko paserstwo akcyzowe polegające na nabyciu wyrobu akcyzowego i na przyjęciu tej rzeczy jest deliktem skutkowym. Pozostałe postaci paserstwa - przechowywanie, przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, pomaganie w zbyciu i w ukryciu - posiadają status deliktów formalnych. Oznacza to, że z chwilą rozpoczęcia przenoszenia wyrobu akcyzowego i z chwilą udzielenia pomocy (tu : dostarczenia pojazdu – środka transportu) te formy popełnienia przestępstwa paserstwa zostały dokonane. Sąd przyjął zatem, że przeniesieniu podlegał cały pocięty tytoń w workach (bez względu na to ile kursów pojazd miałby wykonać), ponieważ z uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego S. wynika, że J. W. wydał polecenie opróżnienia pomieszczenia z worków i przeniesienia ich (w całości) do samochodu. Spowodowało to konieczność przyjęcia innej kwoty podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie, tj. 605.078 zł (dot. 810 kg tytoniu do palenia zapakowany w workach). Dodać jeszcze tylko trzeba, że przenoszenie to przemieszczanie wyrobu akcyzowego przez fizyczne przeniesienie w inne miejsce (co niewątpliwie 29 kwietnia 2015 roku w G. miało miejsce) oraz pomaganie w zbyciu to wszelkie zachowania ułatwiające realizację porozumienia między posiadaczem wyroku a nabywcą (tu: oskarżony P. dostarczył środek transportu dla przewiezienia tytoniu nabywcy). Oczywistym jest, że sąd nie mógł uznać oskarżonego P. P. (1) za winnego przechowywania wyrobów akcyzowych, w tym alkoholu, ponieważ nie ma żadnych dowodów na takie działanie. Powyższe doprowadziło też do uniewinnienia oskarżonego od drugiego z zarzucanych mu przestępstw, ponieważ sprawcą przestępstwa z art. 54 § 1 i 2 kks może być tylko podatnik, a brak dowodów na powiązanie faktu przechowania w pomieszczeniach gospodarczych J. W. suszu tytoniowego z osobą P. P. (1). Jednocześnie sąd zaznacza, że pomimo treści wyjaśnień P. P. (1) przynajmniej się do cięcia od końca marca 2015 roku tytoniu niemożliwe stało się skazanie tego oskarżonego za takie zachowanie, z uwagi na wyjście poza granice zaskarżenia.

Sąd uznał też oskarżonego **P. S.** za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2015r., w miejscowości G., przeniósł wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 810 kg tytoniu do palenia z pomieszczenia gospodarczego znajdującego się na posesji (...), do samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – jego części ładunkowej, co stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 i § 1 k.k.s., tj. wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, a które wydano bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosi 605.078 zł, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 1 k.k.s. Jednocześnie sąd **uniewinnił** oskarżonego od popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 i 2 kks, tj. od uchylania się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nieujawnienie właściwemu Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania w postaci suszu tytoniowego w ilości 310 kg ujawnionego w pomieszczeniach gospodarczych w miejscowości (...) w dniu 29.04.2015 roku, skutkiem czego narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 142.178,00 złotych.

Sąd zmienił opis przestępstwa z art. 65 § 1 kks uznając, że nie ma żadnych dowodów na to, żeby oskarżony P. S. przechowywał wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. i P. P. (1) w pomieszczeniach gospodarczych wyroby akcyzowe w postaci 810 kg tytoniu do palenia, alkoholu itd., są natomiast dowody wskazujące na inną formę popełnienia przestępstwa paserstwa akcyzowego, tj. przenoszenia wyrobów akcyzowych, z tym, że dotyczy to tylko części tych wyrobów, a mianowicie pociętego i przeznaczonego do sprzedaży 810 kg tytoniu zapakowanego w workach. Oskarżonemu P. S. można jedynie przypisać tylko tą postać paserstwa, do czego się przyznał i wynika to też z zeznań funkcjonariuszy dokonujących przeszukania. Wszystko to, co zostało powiedziane przy omawianiu kwalifikacji z art. 65 § 1 kks oskarżonego P. znajduje tu również zastosowanie. Oskarżony S. przeniósł wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy w ilości 810 kg (forma dokonana). Sąd przyjął zatem, że przeniesieniu podlegał cały pocięty tytoń w workach (bez względu na to ile kursów pojazd miałby wykonać), ponieważ z uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego S. wynika, że J. W. wydał polecenie opróżnienia pomieszczenia z worków i przeniesienia ich (w całości) do samochodu. Spowodowało to konieczność przyjęcia innej kwoty podatku akcyzowego

narażonego na uszczuplenie, tj. 605.078 zł (dot. 810 kg tytoniu do palenia zapakowany w workach). Przenoszenie to przemieszczanie wyrobu akcyzowego przez fizyczne przeniesienie do w inne miejsce (co niewątpliwie 29 kwietnia 2015 roku w G. miało miejsce), a oskarżony S. miał wiedzę o tym co przenosi i w jakim celu to robi. Oczywistym jest, że sąd nie mógł uznać oskarżonego P. S. za winnego przechowywania wyrobów akcyzowych, w tym alkoholu, ponieważ nie ma żadnych dowodów na takie działanie. Powyższe doprowadziło też do uniewinnienia oskarżonego od drugiego z zarzucanych mu przestępstw, ponieważ sprawcą przestępstwa z art. 54 § 1 i 2 kks może być tylko podatnik, a brak dowodów na powiązanie faktu przechowania w pomieszczeniach gospodarczych J. W. suszu tytoniowego z osobą P. S..

Wymierzając oskarżonemu **P. P. (1)** karę grzywny za przestępstwo w wysokości 100 stawek dziennych po 80 złotych każda, sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego oraz wypełnienie dwóch form sprawczych przestępstwa z art. 65 § 1 kk., podczas gdy do przypisania popełnienia tego przestępstwa wystarcza jedna, natomiast jako okoliczność łagodząca sąd przyjął poślednią rolę oskarżonego w zdarzeniu sprowadzającą się do przenoszenia tytoniu z pomieszczenia do samochodu i udzielenia pomocy w jego zbyciu poprzez dostarczenie środka transportu. Jest to zasadniczo mniej niż zostało zarzucone w akcie oskarżenia i musiało znaleźć wyraz w wysokości wymierzonej kary. Jest bowiem różnica między przechowywaniem wyrobów akcyzowych w dużej ilości (w tym alkoholu), co wpływa na wysokość podatku narażonego na uszczuplenie, a wyżej opisanym zachowaniem oskarżonego. Sąd uznał, że taka kara grzywny będzie sprawiedliwa, adekwatna stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Sąd wymierzył oskarżonemu **P. S.** karę grzywny za przestępstwo w wysokości 80 stawek dziennych po 80 złotych każda, sąd miał na uwadze jako okoliczność łagodzącą uprzednią niekaralność oskarżonego oraz poślednią rolę oskarżonego w zdarzeniu sprowadzającą się do przenoszenia tytoniu z pomieszczenia do samochodu. Jest to zasadniczo mniej niż zostało zarzucone w akcie oskarżenia i musiało znaleźć wyraz w wysokości wymierzonej kary, biorąc również pod uwagę wysokość wymierzonej oskarżonemu P. grzywny. Jest bowiem różnica między przechowywaniem wyrobów akcyzowych w dużej ilości (w tym alkoholu), co wpływa na wysokość podatku narażonego na uszczuplenie, a wyżej opisanym zachowaniem oskarżonego. Sąd uznał, że taka kara grzywny będzie sprawiedliwa, adekwatna stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Wysokość wymierzonych oskarżonym kar grzywien (wysokość stawki dziennej) została dostosowana do możliwości majątkowych i zarobkowych oskarżonych (P. pracuje dorywczo, S. prowadzi działalność gospodarczą).

Na podstawie art. 30 § 2 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 1 i 2 kks sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci 810 kg tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy i oznaczeń handlowych nakazując jego zniszczenie (jako przedmiotu pochodzącego bezpośrednio z przestępstwa) oraz orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci samochodu osobowego marki O. (...) numer rejestracyjny (...) numer VIN (...) przechowywany na parkingu (...) C. w W. koło P. wraz z dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego DR/BAK (...), potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia B. – polisa numer (...) (jako narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa).

O kosztach sąd orzekł na podstawie powołanych w wyroku przepisów i zwolnił oskarżonych od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, albowiem przemawiają za tym względy słuszności.

SSR Katarzyna Radke